

Трима млады момчеша разходившесе по полѣшо, видѣха единого селянина, гдѣ спяше подъ одно листищашо дръво, и держеше въ рѣкаша си поводникашъ на наповареношо си магаре. Тогда единия ошъ тримата рече на другареше си: Елаше да направиме єдна игра на шогова селянино! Стоварепе магарешо му, и наповареше мене, и шуреше поводникашъ му на главаша ми, а вы вземете магарешо и заведеше го на шоргъ, и го продайте. Другареше му смориха шова и ошидоха, но селянинъ собудившице удивисе, когдашо видѣ на мѣсто магарешо си наповарена человѣка, който му повыка: Аманъ, пріяшелю! спори милость, стовари ме и свали поводникашъ ошъ главаша ми! Каковъ си ты діаволъ; попыша го селянино: кой ти доведе шука; и гдѣ ми е магарешо; Азъ бѣхъ магарешо ши, ошговори наповаренныя: По нещастіешом и азъ самъ сынъ єднаго магесника, и понеже прегрѣшилъ бѣхъ нѣщо на баща ми, той се разгнѣви, и ме прѣвтори въ магаре да се ѡлчимъ за двѣ годины. Сега ми се довѣрши времешо, и азъ пріяхъ пакъ естественный свой образъ. «Иди по діавола! рече ми селянино стоваривши го: Азъ не ща да имамъ работа сось магесницы.» Когдашо се освободи младыя